

نگاه لوکس استاندار تهران: شهر را گران کنیم تا مهاجرت کم شود

جاده هموار مهاجرت زیر سایه محرومیت روستاها

گردارش بیرون پایتخت

به دلیل محرومیت روستاها و شهرهای کوچک، روند مهاجرت به شهرها به خصوص پایتخت افزایش یافته است و این پدیده بر مسائل و معضلات شهری افزوده است. در این میان استاندار تهران به جای ارائه راهکار به عنوان نماینده دولت، با نگاه لوکس به پایتخت اعلام کرده است که شهر را گران کنیم تا مهاجرت کم شود. حال باید پرسید در شرایط اقتصادی حاضر، گرانی شهر به چه قیمتی باید صورت بگیرد؛ به قیمت درماندگی و افزایش حاشیه‌نشینی مردم محروم صورت گیرد.

استاندار تهران: شهر را گران کنیم تا مهاجرت کم شود

استاندار تهران در حاشیه نخستین جلسه شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان تهران در پاسخ به سؤال ایجاد ممنوعیت برای مهاجرت از شهرستان‌ها و سایر استان‌ها به تهران، گفته که امکان ایجاد ممنوعیت برای مهاجرت به تهران سخت است و باید همچون سایر کشورهای پیشرفته هزینه زندگی در شهرهای بزرگ را بالا برد تا از ورود جمعیت کم کرد. این اظهار نظر استاندار و آکنش‌های بعضی از کارشناسان را به همراه داشت. به گفته آنها افزایش دادن هزینه کلاشهرها، نادیده گرفتن توسعه در سایر شهرها از نظر اشتغال و ایجاد امکانات است. ابوالفضل قناعتی، عضو شورای شهر تهران با رد نظر استاندار تهران مبنی بر اینکه قیمت زندگی در کلاشهرها و به‌ویژه تهران افزایش پیدا کند تا جمعیت تهران اضافه نشود، به تیرتر شهر، گفت: بعضی از افراد ۸۰ تا ۱۰۰ سال است تهران زندگی می‌کنند اما به عنوان یک کارمند هنوز وضعیت معیشتی مناسبی ندارند و نمی‌توانند با این وضعیت تهران زندگی کنند و با اشاره به اینکه افزایش قیمت تهران سیاست درستی نیست، ادامه داد: دولت به‌جای اینکه این کار را در تهران انجام دهد باید ببیند چرا مردم از استان‌های دیگر به تهران مهاجرت می‌کنند. مردم به‌خاطر کمبود امکانات آموزشی، بهداشتی و از همه مهم‌تر اشتغال به تهران یا کلاشهرها مهاجرت می‌کنند.

قناعتی اضافه کرد: به دلیل اینکه تولید در کشور دچار رکود شده است و صنعت و کارخانه در سایر شهرها وجود ندارد، جوان‌ها بیشتر به سمت توزیع محصولات تولیدشده خارجی حتی در تهران سوق داده شده‌اند. این عضو شورای شهر با بیان اینکه اگر طرح این موضوع گفته که امکان ایجاد ممنوعیت برای مهاجرت به تهران سخت است و باید همچون سایر کشورهای پیشرفته هزینه زندگی در شهرهای بزرگ را بالا برد تا از ورود جمعیت کم کرد. این اظهار نظر استاندار و آکنش‌های بعضی از کارشناسان را به همراه داشت. به گفته آنها افزایش دادن هزینه کلاشهرها، نادیده گرفتن توسعه در سایر شهرها از نظر اشتغال و ایجاد امکانات است. ابوالفضل قناعتی، عضو شورای شهر تهران با رد نظر استاندار تهران مبنی بر اینکه قیمت زندگی در کلاشهرها و به‌ویژه تهران افزایش پیدا کند تا جمعیت تهران اضافه نشود، به تیرتر شهر، گفت: بعضی از افراد ۸۰ تا ۱۰۰ سال است تهران زندگی می‌کنند اما به عنوان یک کارمند هنوز وضعیت معیشتی مناسبی ندارند و نمی‌توانند با این وضعیت تهران زندگی کنند و با اشاره به اینکه افزایش قیمت تهران سیاست درستی نیست، ادامه داد: دولت به‌جای اینکه این کار را در تهران انجام دهد باید ببیند چرا مردم از استان‌های دیگر به تهران مهاجرت می‌کنند. مردم به‌خاطر کمبود امکانات آموزشی، بهداشتی و از همه مهم‌تر اشتغال به تهران یا کلاشهرها مهاجرت می‌کنند.

یادداشت

پنهان شدن شورایی‌ها پشت شهرداری

عنایت حمیدی

چند هفته‌ای بیشتر به آغاز انتخابات شوراهای دوره پنجم باقی نمانده است و تکاپوی نامزدهایی که تعیین صلاحیت شده‌اند نیز به عنوان مختلف آغاز شده است. شبکه‌های مجازی و اجتماعی ملولان اظهار نظر و سخنان نامزدها و طرفداران اعضای شورای شهر شده است. کانال‌های جدید و نشست‌های مختلف در محلات و فضاهای شهر در حال برگزاری است تا نامزدها بتوانند آرای لازم را برای تصدی کرسی‌های شهر به دست آورند. امسال تعداد نامزدهای شورا کمی بیشتر از دوره‌های قبلی است و این موضوع نشان از جایگاه شورای شهر به عنوان مرجع تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی دارد. در حقیقت حضور نامزدهای مختلف از مشاغل و حرفه‌ها و تخصص‌های گوناگون نوعی تنوع مشارکت شهروندان را در اداره شهر به دنبال دارد. در این میان اما برخی اعضای شوراها به جای نقد عملکرد خود و فعالیت‌های شورا در حیطه وظایف محول در منظر تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی و اهرم نظارتی این مسائل را فراموش کرده‌اند و با مقصر جلوه دادن شهرداری، به هر قیمتی این سازمان را زیر سؤال می‌برند. گویا این افراد فراموش کرده‌اند که خود و کیل مردم هستند تا برای شهرداری و سایر دستگاه‌ها ضوابط و مقررات تعریف کنند. بعضاً دیده و شنیده و خوانده می‌شود که برخی اعضای شوراها از صفر تا صد کمبودها، نقص‌ها و ناکارآمدی‌ها را به گردن شهرداری انداخته و خود را امیرا می‌کنند. این روند تا آنجایی ادامه یافته است که برخی از این اعضا جایگاه خود را فراموش کرده‌اند که بر اساس قانون حق نظارت داشته‌اند. متأسفانه به دلیل نبود نظارت سیستمی در فعالیت‌های شهری برخی از پروژه‌ها در شهرهای بزرگ و کوچک نیمه‌تمام رها شده‌اند، به گونه‌ای که حتی یکی از اعضای شورا که مدعی امر تصمیم‌گیری و نظارت هستند سر به اینگونه پروژه‌ها نزده و حالا که زمان انتخابات رسیده کم‌کاری و بی‌توجهی خود را متوجه حوزه شهرداری کرده‌اند. بسیاری از اعضای شورا که حالا با توجه به شرایط حاضر به زمان انتخابات رسیده‌اند و در کوله‌بار خود چیزی برای ارائه ندارند، شهرداری‌ها را به تورپ و تشریسته‌اند تا شاید بتوانند برای خود جایگاهی تعریف کنند. به هر حال اینگونه افراد در میان شوراهای شهرها و شهرستان‌ها کم نیستند که کم‌کاری کرده‌اند و حالا مدعی هم شده‌اند! در حقیقت اینگونه رفتار و عملکرد نشان می‌دهد که این اعضا می‌خواهند ناکارآمدی خود را به شهرداری‌ها نسبت دهند و در پشت شهرداری‌ها پنهان شوند تا شاید آرای را برای خود به دست آورند. اینکه یک عضو شورا نگاه شورایی خود را فراموش کرده است و با سلیقه‌های عمل کردن می‌خواهد جلب توجه کند با ذات شورایی بودن که قرار است عقل جمعی تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی بکند در تضاد است، تضادی که ریشه در بسیاری از مسائل جناحی، حزبی و جریان‌های سیاسی دارد. بر این اساس لازم است تا اعضای شورا که خود چهار سال بر کرسی شورا تکیه زده‌اند، حالا با صداقت با آرای مردم مواجه شوند، پاسخ‌قانع‌کننده‌ای بدهند و با سخنان و رفتارهای شایسته و پذیرش برخی قصورات میزان اعتماد و رضایتمندی شهروندان را افزایش دهند. هنوز هم فرصت باقی است تا این عده از اعضای شورا، تفکر شورایی خود را تقویت کنند.

این عضو شورا با اشاره به اینکه مدل جمعیت‌پذیری تهران باید اصلاح شود، این سؤال را مطرح می‌کند که وقتی بحث جلوگیری از مهاجرت مردم از روستا به شهر مطرح می‌شود چه زیرساخت و امکاناتی برای آنها ایجاد شده است که مهاجرت را مورد انتقاد قرار می‌دهند؟ تندگویان افزود: خیلی از جمعیتی که وارد تهران می‌شوند مهاجر نیستند، بلکه فقط روزها وارد تهران می‌شوند. جمعیت تهران در روز ۱۵ یا ۱۸ میلیون است و در شب ۸ میلیون نفر، همه ساکنان تهران نیستند و فقط برای کار به تهران می‌آیند.

نعل وارونه بر واقعیت ریشه کوچ به پایتخت

همچنین محمدرضا نجفی‌نایب، رئیس مجمع نمایندگان استان تهران از اظهارات استاندار تهران مبنی بر ارزان بودن معیشت در پایتخت و افزایش مهاجرت انتقاد کرد. وی در خصوص افزایش سالانه ۱۷۲ درصدی مهاجرت به تهران گفت: یکی از مسائل و دلایل اصلی مهاجرت‌ها به پایتخت شرایط نامناسب اقتصادی در روستاها و شهرستان‌هاست. اگر اقتصاد موجود در شهرستان‌ها و روستاها مولد و پویا باشد، بسیاری از شهروندان به هیچ‌عنوان حاضر به مهاجرت و تبدیل وضعیت یا زندگی در روستاها به شهرها نیستند. نماینده مردم تهران، ری، شمیرانات، اسلامشهر و پردیس در مجلس شورای اسلامی افزود: به دلیل شرایط نامساعد اقتصادی و معیشتی در شهرستان‌ها مردم ناچار به مهاجرت به کلاشهرها از جمله پایتخت هستند، ضمن اینکه نبود پارک‌های از زیرساخت‌های لازم و بسترهای آموزشی، تربیتی و بهداشتی نیز دلیل دیگری برای مهاجرت افراد به شهرهای بزرگ است که باید مسئولان برای جلوگیری از مهاجرت به این موارد توجه کنند. نجفی با بیان اینکه موضوع اداره ارزان پایتخت یکی از موضوعات فرعی در علت افزایش مهاجرت‌ها به پایتخت است، تصریح کرد: می‌توان اقداماتی انجام داد که در سخت‌ترین شرایط و با وجود مشکلات بسیار مردم به پایتخت مهاجرت نکنند. اما این موضوع راه چاره نیست و در مان مهاجرت با این راهکارها انجام نمی‌شود. بنابراین راه‌حل ریشه‌ای برای جلوگیری از مهاجرت‌ها به تهران توجه بیشتر به اقتصاد و تأمین زیرساخت‌های اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی روستاها و شهرهای کوچک به صورت اصولی و ماندگار است. نایب‌رئیس مجمع نمایندگان استان تهران، ری، شمیرانات، اسلامشهر و پردیس در مجلس با تأکید بر اینکه عاقلانه نیست، یکی از معضلات مهم پایتخت به دلیل بی‌توجهی به شرایط اقتصادی پایدار است، گفت: هیچ فردی با وجود شرایط نامناسب اقتصادی در روستاها حاضر به ترک محل زندگی خود و مهاجرت به پایتخت نیست، بنابراین دلیل اصلی مهاجرت‌ها اداره ارزان پایتخت نیست، بلکه علت اصلی در ورود افراد به پایتخت وضعیت غیر قابل قبول اقتصاد، معیشت و اشتغال و نبود زیرساخت‌های ابتدایی در حد ضرورت و کفایت است.

کرسی‌های شورا جوابگوی محلات ۱۲۳ گانه پایتخت نیست

مجتبی شاکری*

شهرداری تهران متشکل از زیرمجموعه‌های متعددی اعم از معاونت‌ها، مناطق، نواحی، سازمان‌ها و شرکت‌ها است که رسیدگی به امور و نظارت بر آنها نیازمند تعداد اعضای شورای شهر منطقی متناسب با حجم کار است. در همین سه ماه اخیر و در جریان بررسی لایحه بودجه سال ۹۶ شهرداری تهران، با مضیقه جدی روبه‌رو بودیم که البته بخشی از آن مربوط به طرح کار کمیسیون‌هاست اما بخش دیگری آن ناشی از نبود عوامل نرم‌افزاری و سخت‌افزاری برای پشتیبرد و نظارت با سرعت معقول است. شورای شهر تهران هنوز آمادگی لازم برای نظارت مؤثر بر شهرداری را ندارد و به‌ایزهای مورد نیاز برای انجام وظایف محوله مجهز نیست. به این ترتیب نهاد شورای شهر ناگزیر است از فاصله را اجبار کند. انسانی و پژوهش‌های غیرمتمرکز این فاصله را اجبار کند. عقیم‌ماندن در اعمال نظارت انجام مأموریت‌ها را قدری سخت‌تر می‌کند و در چنین شرایطی نیاز شورای شهر به نیروی انسانی بیشتر غیر قابل انکار است. شاید کمتر از سه ماه از زمان رونمایی از سامانه مصوبات ادوار مختلف شورای

در اصلاحیه‌های بودجه‌ای که شهرداری تهران هر ساله بعد از اجرا و در روزهای پایانی اسفندماه ارائه می‌کند، مشاهده کرد: فرودستی شورا سبب شده که شهرداری تهران هر کجا که لازم می‌بیند، ردیف‌های بودجه را جابه‌جا و در جای دیگری هزینه کند. البته اعضای شورای شهر تهران با دقت مضاعف در تصویب بودجه‌های سالانه از رقم اصلاحیه‌ها کاسته‌اند و آن را از چند هزار میلیارد تومان به ۷۰۰ میلیارد تومان در ۹۵ تقلیل دادند اما این تلاش‌ها باز هم برای اینکه پاسخگوی نظارت بر سرعت بالای امور اجرایی باشد، کافی نیست و نهاد شورا هنوز نتوانسته مأموریتی را که مردم با انتخاب خود بر عهده‌اش آن گذاشته‌اند به شکل تمام و کمال به سرانجام برساند. البته تصور کنید شورای پنج‌گانه است با مخفیات دیگری که مهم‌ترین ویژگی آن کاهش اعضا به ۲۱ نفر است، تشکیل شود. معتمد که در این شرایط از نظارت جز‌اسمی باقی نخواهد ماند و عملاً عقب‌ماندگی نظارتی آنقدر شدید و شدیدتر خواهد شد که حتی متخبران مردم در شورای پنج‌گانه را نیز دچار نوعی آشفتگی و به دنبال آن فعالیت خواهد کرد. وقتی اعضای شورا با حجم وسیعی از کار روبه‌رو شوند

شهر تهران توسط کمیسیون حقوقی و نظارت شهرونی می‌گذرد. در واقع شورا تا همین چند ماه قبل یعنی در سال چهارم از دوره چهارم هنوز سامانه‌ها در اختیار نداشت که اعضا به واسطه آن بتوانند به صورت برخط و به‌پنجم‌به‌تاملی مصوبات دوره‌های قبل دسترسی داشته باشند. طبیعی است که جست‌وجوی دستی جایگزین جست‌وجوی سیستمی شده بود که بر پایه نیروی انسانی انجام می‌شد. فقدان ابزارهای کارآمد برای کمک به ایفای وظایف و تعهدات نمایندگان مردم تهران در شورای شهر سبب شده که شورا

همواره عقب‌تر از شهرداری باشد و این یک خطر بزرگ است که با کاهش تعداد اعضای این نهاد، جدی‌تر هم می‌شود. طبیعی است زمانی که یک نهاد قرار است مجموعه‌ای از راهبردی کند نباید در مطلع بودن از امور اجرایی، پژوهش و ارائه سیاست‌ها از نهاد مجری عقب‌تر باشد. اما وضعیت کنونی شورای شهر سبب شده که سرعت اجرا و دست‌برتر همواره در اختیار شهرداری باشد و شورا در جایگاه فرودست، منفعل در اثر خداده‌ها، مطالعه پیوسته‌ها و اصلاح سیاست‌ها و رویکردها قرار بگیرد. در وضعیت اینچنینی مجلس شورای اسلامی مصوبه‌ای گذرانده که به واسطه آن قرار است در دور بعدی ۱۰ کرسی شورای شهر تهران نیز حذف شود و شمار اعضا از ۳۱ نفر کنونی به ۲۱ نفر کاهش یابد. قطعاً عملیاتی شدن این مصوبه که تاکنون نه مجلسی‌ها و نه دولت برای اصلاح آن پیش قدم نشده‌اند و می‌توان آن را قطعی تلقی کرد، شورای شهر را بیش از پیش برای انجام تکالیف قانونی خود به استیصال دچار می‌کند و شهرداری را گام‌هایی چند از نظارت‌پذیری نهاد شورا دورتر می‌کند. شاید نمونه عینی و ملموس این عقب‌ماندگی نظارتی را بتوان

که حتی با اختصاص سه برابر زمان موظف از عهده‌انجام آن بر نمی‌آیند - کم‌اینکه در شورای چهارم نیز برخی از اعضا بیش از ۲۰۰ ساعت در ماه به جای ۷۰ ساعت مقرر در قانون برای ایفای تعهدات خود زمان اختصاص می‌دهند و باز هم در برخی از امور از عهده نظارت به‌پنجم‌به‌تر نمی‌آیند - بود. دچار ناخرسندی و بی‌پهوه کاری می‌شوند و انگیزه خود را برای ادامه مسیر از دست می‌دهند. یک قاعده منطقی برای تعداد اعضای نهادهای پارلمانی و شورایی در اغلب کشورها از جمله جمهوری اسلامی ایران وجود دارد که اگر در مورد نهاد شورا این میزان مبنای بر تعداد شورای کلاشهر تهران حتی قابل افزایش است. این قاعده که در مجلس شورای اسلامی نیز رعایت می‌شود، پیش‌بینی یک کرسی به ازای جمعیت مشخصی است که در قانون قید می‌شود. بر اساس همین قاعده مجلس در دوره گذشته با گذراندن مصوبه‌ای تعداد اعضای شورای شهر را از ۱۵ نفر به ۳۱ نفر افزایش داد و کرسی‌های شورای چهارم در مقایسه با شورای سوم و برابر شد. اما با افزایش جمعیت شهر تهران به جای اینکه کرسی‌های پارلمان محلی آن افزایش یابد، مجلس نهم

در یک عقبگرد آشکار از تعداد اعضای شورا کاست. با این حال به نظر می‌رسد با تکیه بر این قاعده منطقی افزایش کرسی‌های شورای شهر تهران ضرورتی غیر قابل انکار است. برابر آخرین آمارهای رسمی جمعیت شب‌خواب تهران در حال حاضر ۸ میلیون و ۹۰۰ هزار نفر است و اکنون به ازای هر ۲۹۰ هزار شهروند یک کرسی در شورای شهر وجود دارد. این در حالی است که اگر بنا شد هر کرسی شورا به ازای ۲۰۰ هزار نفر شکل بگیرد، تعداد صندلی‌های شورای شهر پایتخت در دوره پنجم باید به ۴۵ نفر افزایش یابد. البته موضوع کاهش تعداد اعضای شوراها را می‌توان در لایحه‌های دیگری نیز مورد تحلیل قرار داد. گذشته چون انبساط پیش روی ماست نشان می‌دهد که به طور کلی نوع نگاه دولت‌ها به مدیریت شهری به ویژه در پایتخت نامهربانانه بوده و دولت‌های شهرداری و شورای شهر را بر نمی‌تابند، چرا که تمایل دارند از قدرت مطلق برخوردار باشند. شاید مهم‌ترین علت عدم شکل‌گیری مدیریت یکپارچه شهری و عدم واگذاری تصدی‌های غیرحاکمیتی به مدیریت شهری را بتوان در همین قدرت‌طلبی دولت جست‌وجو کرد. از این رو به‌رغم قول‌ها و وعده‌هایی که دولت‌های گوناگون در باره تقویت مدیریت شهری مطرح کرده‌اند، در عمل سمت‌وسوی حرکت آنها وارونه و در راستای کاهش قدرت شوراها و شهرداری‌ها بوده است. همین که دولت با مصوبه کاهش اعضای شورای شهر هیچ مخالفتی نکرده و حتی در لایحه مدیریت شهری، گام‌های بعدی برای تضعیف مدیریت شهری را با الزام به راز بر بودجه شهرداری‌ها به خزانه و نیز انتخاب مستقیم شهردار را رأی مردم برداشته است، نشان از موقوفت دولتمردان با عقب‌نشینی شوراها از مسئولیت‌نظارتی بر مدیریت شهری دارد.

در حال حاضر که شورای شهر پایتخت ۳۱ عضو دارد هنوز نتوانسته بر اعمال شهرداری تهران محیط شود و رخدادهای شهر به نوعی باری بر دوش اعضای شورا محسوب می‌شود. که برای ارتق و فتق یکایک آنها باید وقت زیادی صرف شود. در برخی از امور از عهده نظارت به‌پنجم‌به‌تر نمی‌آیند - بود. دچار ناخرسندی و بی‌پهوه کاری می‌شوند و انگیزه خود را برای ادامه مسیر از دست می‌دهند. یک قاعده منطقی برای تعداد اعضای نهادهای پارلمانی و شورایی در اغلب کشورها از جمله جمهوری اسلامی ایران وجود دارد که اگر در مورد نهاد شورا این میزان مبنای بر تعداد شورای کلاشهر تهران حتی قابل افزایش است. این قاعده که در مجلس شورای اسلامی نیز رعایت می‌شود، پیش‌بینی یک کرسی به ازای جمعیت مشخصی است که در قانون قید می‌شود. بر اساس همین قاعده مجلس در دوره گذشته با گذراندن مصوبه‌ای تعداد اعضای شورای شهر را از ۱۵ نفر به ۳۱ نفر افزایش داد و کرسی‌های شورای چهارم در مقایسه با شورای سوم و برابر شد. اما با افزایش جمعیت شهر تهران به جای اینکه کرسی‌های پارلمان محلی آن افزایش یابد، مجلس نهم

* رئیس کمیته فرهنگی شورای شهر تهران

استند تبریک و تسلیت موسسه خیریه کهریزک

شما می‌توانید در صورت سفارش تاج گل مصنوعی، بنر و استندهای موسسه خیریه کهریزک را در جشن‌ها و مراسم سوگواری برای عرض تبریک و تسلیت به دوستان و آشنایانتان ارسال نمایید.

هزینه سفارش تاج گل به ۲۸۵۰ نفر از مددجویان تحت پوشش ما تعلق خواهد گرفت و با مشارکت دکار خیر، فرهنگ آن را نیز ترویج می‌دهید.

لطفاً برای سفارش استندهای موسسه خیریه کهریزک، روز قبل از مراسم، با شماره ۲۲۱۱۴ (داخلی ۲۰۱) و یا شماره ۰۲۱-۶۶۵۷۲۷۲۰ و ۰۹۰۱۸۰۶۳۲۹۲ همه روزه (بدون تعطیلی) در طول ساعات ۸ صبح الی ۲۰ تماس حاصل فرمایید.

www.kahrizak.com

@standekahrizak

